

पद २२

(राग: जोगिया - ताल: धुमाळी)

हा गुरु बांका । बसविला म्लेंच्छजनीं ठाका ॥१॥ म्लेंच्छ सत्व
हैं एकवटलें । भूतपंचपशु हे वधिले । निजबोधशक्ति पचविले ।
शिजविती पाका ॥२॥ चित्तवृत्ति पात्रें भरिती । वरि भक्ति शांति
झांकिती । गुरुस्वरूपासमीप नेती । सोडिलें धाका ॥३॥ म्लेंच्छ
भिक्षा ती घेतली । शुद्ध योगजलें प्रोक्षिली । शिव स्वानुभवे
अर्पिली । मारिला डंका ॥४॥ दृश्य मांस शर्करा केली । गोडी
ब्रह्मस्थिति ती आली । मोहमद्य तुर्या झाली । दुग्ध ती ऐका ॥५॥

उघडिला ज्ञाननेत्र मार्तांड । केला एकंकार ब्रह्मांड । माया
जात्यभिमान उडविला धाका ॥६॥